

Ve středu 19.10. mi byla prac. bezpečnost v M. stě doručena na mé pracoviště v Záluží z M. stě předvolánka k výsledku svědka na OV SNB v M. stě na 20.10. Výslech prováděli dva příslušníci StB z Prahy, kteří za tím účelem přijeli a to přesto, že pravidelně v pátek (tedy 21.10.) jezdím do Prahy. Bylo mi sděleno, že se nejedná o výslech svědka podle §97 zák. 148/73, nýbrž o podání vysvětlení podle §19 zák. 40/74. Byl jsem řádně poučen a příslušný zákon jsem měl po celou dobu rozhovoru k dispozici.

Jelikož jsem nebyl vyzván k mlčení o obsahu aprůběhu rozhovoru, podávám o něm zprávu. Uvádím nejprve znění protokolu, jak jsem si je zaznamenal bezprostředně po opuštění budovy SNB. Znění samozřejmě není doslovné.

Protokol o podání vysvětlení 20.10. 1977

Na dotaz, co je mi známo o chystané provokaci v souvislosti s tr. líčením proti Ledererovi a dalším, kterou měl organizovat ing. P. Uhl uvádím, že mi není nic známo o žádné provokaci.

V souvislosti s případem Lederer a spo. jsem byl pouze informován o tom, že několik lidí hodlá jít 19.10. v odpo. hodinách z Hradčanského nám. do Ruzyně a to každý sám za sebe a každý svou cestou. Chtěli tím vyjádřit své znepokojení nad dlouhotrvající vazbou zmíněné skupiny. Z informace nikterak nevyplývalo, že by se jednalo o organizovanou akci, či že by se na její organizaci měl podílet ing. Uhl. Informace nebyla formulována jako výzva k účasti, nýbrž jako prosté oznámení. Tuto informaci jsem se dozvěděl asi ze dvou či tří míst před jedním či dvěma měsíci a nevzpomínám si již, kdo mi ji poskytl.

V pondělí 17.10. dopol. jsem na ch. obě Městsk. soudu v Praze hovořil s některými lidmi (z řad signatářů) a jednoho z nich jsem se dotazoval, zda se pochoď uskuteční. Podle jeho názoru měl pochoď vyjádřit znepokojení nad dlouhotrvající vazbou Lederera a spo. a v případě, že mezitím již došlo k soudu, pozbývá podle jeho názoru smysl a asi se neuskutečí. Nevzpomínám si již na osobu, se kterou jsem o tom hovořil.

Na dotaz na charakter mých styků s ing. Uhlem uvádím, že se s ním znám několik měsíců. O obsahu našich jednání odmítám vypovídat, v zásadě však šlo o činnost Charty 77 obecně a nikoli o politické výměny názorů. Naposledy jsem s ním hovořil v sobotu 15.11. ve večerních hodinách. Rovněž o obsahu tohoto rozhovoru odmítám vypovídat.

Upozornění:

Dotazovaný byl upozorněn, že ing. P. Uhl a skupina lidí okolo něho se zabývá činností, který je v rozporu se zákonem. Jeho další styky s Uhlem, zejména a dalšími mohou vést k trestní odpovědnosti.

Toto upozornění беру na vědomí, pokud by se týkalo příp. trest. činnosti. Nemám však v úmyslu přerušit s jmenovanými své styky ve smyslu styků osobních či týkajících se Charty 77.

Během rozhovoru mi bylo zabráněno činit si o jeho průběhu zápisky. K průběhu jednání chci dodat, že mi nebyl sdělen žádný důvod předvolání, který by vyplýval z vyšetř. trest. činnosti. Byl jsem však seznámen se zněním §19 zák. 40/74. Přečteno a podepsáno.

Dále uvádím několik poznámek o průběhu jednání, jak jsem si je později vybavil. Sam zřejmě si nečiním nárok ani na takovou dospělost, s jakou jsem rekonstruoval znění protokolu (které více či méně odpovídá originálu.)

V úvodu jsem byl poučen, že jsem předvolán ve vlastním zájmu. Byl jsem informován, že ing. Uhl organizuje protistátní skupinu, jejíž činnost je nezákonná a jejíž člené se nazývají revoluční socialisté. Činnost této skupiny i podle výroku J. Hájka překračuje zákonné neze činnosti Charty 77. Při dom. prohlídce ing. Uhla bylo zabaveno množství nejhrůznějších materiálů, v nichž se vyskytovalo i mé jméno. Bezpečnost má v této skupině svého informátora. Za člena skupiny jsem považován i já (vysvětlil jsem, že mé styky s Uhlem netýkají činnosti CH77 a nikoli revolučního socialismu). Byl jsem dotazován zda znám Vavřince Korčiče (odmíto jsem odpovědět). Dále jsem byl informován že Uhl od Uhlů jsou rozšiřovány Informační materiály ("na jejich rozšiřování se podílíte"? "Já?" "Vy všichni. Možná, že vy osobně." - P. zdějí: "Dostal jste od Uhla Informační materiály?" - "Nedostal." "Dostal, my to víme.") Značnou závažnost přikládal tomu, že tato skupina má spojení do zahraničí.

ničí.

Dále jsem byl poučen, že vzhledem k mému podpisu Charty 77 mohu očekávat následky ("Na svém podpisu trváte?" "Trván.") Prvním z nich bylo zatím odebrání cest. pasu. To, že nebylo dosud proti Chartě 77 zakročeno ještě neznamená, že se tak poději nestane, ba naopak.

Od uvedení otázky, co vím o chystání provokaci ("nic") chvilí trvalo, než jsme se dohodli, že za provokaci považují připravený pochod. Dovozeval jsem, že pochod nevykazuje známky trest.činu ani neoprávněje k vedení vyšetřování. Během této rozmluvy jeden z orgánů prohlásil, že si snad nepředstavuji, že by ulice měla mít vliv na rozhodování státních orgánů. Byl jsem dotazován, od koho jsem se o chystaném pochodu dozvěděl. Bohužel jsem si na tyto osoby nemoho vzpomenout a vysvětloval jsem, že jsem této informaci nepřikládal zvláštní důležitost a proto si nepamatoval okolnosti, za kterých mi byla sdělena. Orgány se zmínily o tom, že by mi mohly umožnit klidné rozjímání podle §23 zák.40/74. Přečetl jsem jim jeho znění a poukázal na zřejmou neadekvátnost situaci. Nevím, zda tuto námítku akceptovali, dále však o možnosti zajištění nemluvíli. Při rozhovoru o samotném procesu jsem se zmínil, že jsem obžalobu četl. Na otázku kde jsem přečetl, že jsem se vloupal do soudní budovy, čemuž orgány nevěřily. Později jsem svou zmínku o čtení obžaloby odvolal a vysvětlil, že jsem si to vymyslel. Ptal jsem se, jaké možnosti nápravy má občan, jestliže se setká s něčím, co není v pořádku. Oba orgány mi poradily, abychom se v takových případech obraceli na volené poslance (o této možnosti jsem již uvažoval, domnívám se, že je užitečná.)

Dále jsem byl seznámen s tím, že byl proveden zásah proti "Univerzitě Jana Patočky". dále jsem byl obviněn ze styků s mladým Battkšem a mladým Ledererem. Byla mi nabídnuta emigrace za otcem, což jsem odmítl, avšak projevil jistý zájem o možnost několikaletého studia v zahraničí. Na tuto alternativu se tvářili skepticky, ale zaznamenali si ji.

Dále jsem byl upozorněn, že mohu mít názory, jaké chci, ať v případě, že bych je (např. na pracovišti) rozšiřoval, nebo šířil myšlenky Charty 77, vystavoval bych se tím nebezpečí trestního postihu.

Při hledání formulace dodatku v přetkolu o tom, že mi nebyl sdělen důvod předvolání, který by vyplýval z vyšetřování trest.činnosti, se jeden z orgánů viditelně pohoršil. Několikrát důrazně upozorňoval na mou naivitu a později dodal, že měla pravdu ta lékařka, která mi říkala, že na můj psychický stav má nějaký rušivý vliv mé styky (psi před 3 týdny jsem šel pro momentální psych. přetažení vzhledem obvodní psychiatricku pro Prahu 8 na Sokolovské třídě. V uved volně citovaný orgánem víceméně odpovídá názoru, který zastávala tamější psycholožka.) Dále dodal, že bych patřil zpět do Bohnic (kde jsem do konce min. roku pracoval), ne však jako zaměstnanec, ale jako pacient. Po krátkém rozhovoru jsem přestal trvat na tom, aby jeho výroky byly zprotokolovány.

Celé jednání proběhlo klidně a veelku korektně. Trvalo asi od 11,10 do 13,20, V závěru jsem byl ubezpečen, že si se mnou ještě někdy určitě promluví.

V Praze dne 22. října 1977

Přemysl Janýr